
Qayıdıb gedənlər gəlsə,
Belə olmaz gələn səfər.
Qulağıma gələn səsə
Qaçıramki sən deyilsən!

Qürurun kimə xoş olur?
Allah, bu adam daş olur.
Harda yaralı quş ölüür,
Uçuramki sən deyilsən!

Həsrət əl-ayağımı qapır.
Harda itdim, hardan tapım?
Hərdən bir döyüür qapım,
Açıramki sən deyilsən!

Bu adamin ağrımayan gözləri,
ağrımığa başladı.
Ağrımayan barmağı,
ağrımayan qolları,
yorulmağa başladı...

Neçə ildi bu ağrıya
neçə susub dururmuş?!
Gülə-gülə ağrımağa dözürmüş?!
Qaşlarında düyünlənən kədəri,
Vergül boyda gülüşüylə əzirmiş.

Gözlərindən gedən yola düzəldim,
Toxunduqca gülüşünə, duruldu.
Əlləriyle zikr elədim Tanrıni,
Barmağına salxım-salxım vuruldum.

Gülə-gülə, sevdim gülün tikanın,
batmağına kim deyər ki, dözmədim?!
Bir közərən arzu qaldı gözümde,
Budağının yanış yerin üzəmdim...

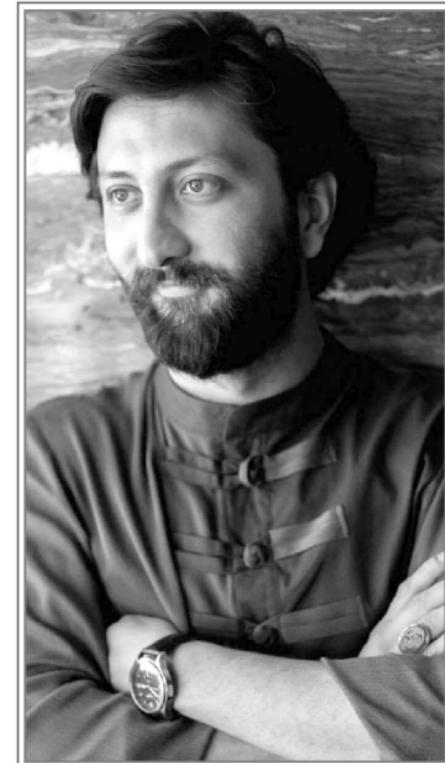
Otuz ilə netər ayaq uydurub?!
Ağrlara neçə gülüb, İlahi?!
Bu ürəklə bu dünyaya səhv gəlib
Bir nəfər də bilmir hələ kimdi bu
Hara girib, harda gizlin kövrəlib?

Mən bilirəm neçə olur ağrımaq?!
İçin dolur, üzün gəlmir güləsən...
Bir də sənin əkizin var uzaqda.
Gəlib soyuq taleyinə baxasan,
Sənə neçə oxşadığın görəsən...

Bu adamin ağrımayan gözləri,
ağlamağa başladı.
Ağrımayan barmağı,
ağrımayan qolları,
yorulmağa başladı...

“O darixir, hardasan?”

Daha adice sözdü, daha adı xəbərdi
“O darixir, hardasan?”

Bircə mən deyiləm ki,
indi gör nə qədərdi
özünü səndən asan.

Gör nə qədər ümidiłr,
nə qədər ip asılır
yenə daş üreyindən.
Gör nə qədər yatanı
azan səsi oyatmır,
Gör nə qədər çarəsiz
ümid yiğib qayıtmır
Allahın ətəyindən.

Hərə bircə ev tikir xatirə kərpicindən,
Və bir gün ölü çıxır,
o daxmanın içindən.

Lap istəsən and içim,
bir az sənin canıncın,
biraz mənim canımcın.
“Darıxıram, əzizim” bunu ki,
gizletmirəm
Bir də deyim biləsən,
mən sənin olmadığı
yuxuya da getmirəm

Səni də istəyirəm, sən yaşayan evi də,
O balaca qızı da, içimdəki divi də.
Gəzdiyin dəhlizi də
sevirəm addım-addım
Bağışla çox danışdım,
bağışla çox uzatdım

Ağrılıram səngiyib
bircə darıxmağım var